

f.eks. det kommende forbud mod salg af visse ammonitratholdige gødninger til ikke-professionelle.

Efter de gældende bestemmelser skal virksomheder, der har anmeldt gødning og jordforbedringsmidler m.v. til Fødevarerministeren, en gang årligt oplyse direktoratet om, hvor store mængder gødning, jordforbedringsmidler m.m., de har solgt det seneste år.

Oplysningerne om virksomhedernes omsætning danner grundlaget for beregning af kontrolafgifter, jf. forslaget til § 9.

Til § 5

Til stk. 1

Det foreslås i stk. 1, at fødevarerministeren kan nedlægge de forbud og udstede de påbud, der anses for nødvendige for overholdelse af regler fastsat efter loven eller fastsat i medfør af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov.

Det er ikke muligt udtømmende at beskrive, hvori sådanne forbud eller påbud vil bestå. Det strækker sig lige fra forbud mod salg, indtil mærkning af et produkt kan accepteres, til at påbyde tilbagetrækning eller destruktion af partier, der udgør en fare for menneskers, dyrs eller planters sundhed, eller udgør en risiko for miljøet.

Virkemidlerne vil blive benyttet i overensstemmelse med det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip.

Til stk. 2

Efter forslaget til stk. 2 kan fødevarerministeren lade foranstaltninger udføre for den ansvarliges regning, hvis et påbud ikke efterkommes inden en nærmere fastsat frist. Der vil i de konkrete afgørelser blive anført, hvilken frist den ansvarlig har til at efterkomme påbudet. Fristen vil afhænge af, hvilke foranstaltninger der skal udføres.

Til § 6

Efter forslaget til § 6 kan fødevarerministeren i tilfælde af begrundet formodning om, at et produkt udgør en sikkerheds- eller sundhedsfare for menneskers, dyrs eller planters sundhed eller en risiko for miljøet, forbyde salg og anvendelse af produktet, indtil resultatet af en iværksat undersøgelse foreligger.

Bestemmelsen er ny og svarer til den beskyttelses-klausul, der fremgår af gødningsforordningens artikel 15.

Det skønnes, at 97-98 % af den uorganiske gødning, der sælges i Danmark, opfylder bestemmelserne i EU's gødningsforordning og dermed dækkes direkte

af forordningen, herunder beskyttelsesklausulen i artikel 15. Dette svarer til 870.000 tons gødning fordelt på 407 produkttyper. Den resterende del af den uorganiske gødning, der sælges i Danmark, er ikke omfattet af gødningsforordningen, hvorfor der er behov for at sikre, at beskyttelsesklausulen også kan anvendes på denne del af gødningen samt på de øvrige produkter (organiske gødninger, jordforbedringsmidler, komposteringspræparater, voksemidler og kvælstofbindende organismer), der er omfattet af lovforslaget.

En begrundet formodning vil bygge på oplysninger om tilstedeværelse af risikofaktorer i forbindelse med det pågældende produkt. En begrundet formodning om tilstedeværelse af en risikofaktor kan for eksempel bygge på, at der er konstateret radioaktivt udslip eller anden alvorlig forurening i et område, hvorfra et parti gødning og jordforbedringsmidler m.v. stammer. Fødevarerministeriet vil på baggrund af disse oplysninger foretage en faglig vurdering af, om der kan være fare for menneskers, dyrs eller planters sundhed eller for miljøet, hvis der kan konstateres forekomster af den pågældende forurening i produktet.

I så fald kan Fødevarerministeriet med hjemmel i den foreslåede bestemmelse tilbageholde et parti med henblik på nærmere undersøgelser og dermed forhindre, at de pågældende produkter bliver solgt eller anvendt, før der foreligger et resultat af en analyse eller anden form for undersøgelse. Der vil endvidere kunne stilles krav om, at særlige betingelser er opfyldt, for at produktet kan sælges eller anvendes.

Det fremgår af gødningsforordningens artikel 15, at hvis der er tale om en EF-gødning, skal Kommissionen underrettes herom med henblik på at træffe afgørelse om, hvorvidt det nationale forbud skal ophæves, eller om der udstedes EU-regler.

Såfremt et produkt tilbageholdes på baggrund af en mistanke, der viser sig ikke at blive bekræftet, er staten erstatningsansvarlig efter dansk rets almindelige erstatningsregler uden for kontrakt. Det vil sige, at der foreligger et ansvarsgrundlag (culpa) og at der er en adækvat sammenhæng mellem påbudet og det tab, der er lidt.

Har Fødevarerministeriet nedlagt et tabsgivende forbud på et så spinkelt grundlag, at formodningen om risiko for sikkerheds- eller sundhedsfare for menneskers, dyrs eller planters sundhed eller en risiko for miljøet ikke kan betegnes som velbegrundet, og at ministeriet derfor har handlet forsættligt eller uagtsomt, vil staten være erstatningspligtig.